

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ОБ'ЄДИНАЙТЕСЯ!

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ КУРС

ІМ. Д. П. ТИХОВЕЦЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XII
№ 142 (1466).

ВІВТОРОК, 30 листопада 1971 року

Ціна 2 коп.

Борис Балицький — один з кращих молодих слюсарів-складальників складального цеху Кіровоградського ремонтного заводу «Укрспільгосптехніки».

На фото: Б. БАЛИЦЬКИЙ. Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

ПУЛЬС УДАРНОЇ

Комсомольський загін Побузького сьгодні налічує понад 300 чоловік.

В боротьбі за право взяти участь у першій плавці феронікелю, до якої залишилось 8 місяців, ударними темпами працюють хлопці з комсомольсько-молодіжної бригади автобаз № 14. Бригадиром тут Сергій Плохотнюк.

Планове десятимісячне завдання вони виконали на 144,2 процента.

Усі члени бригади нині працюють в рахунок другого року п'ятирічки.

Т. ОПУХЛЯК,
працівник головнівської райгазети «Комуністична праця», смт. Побузьке.

ВИХОВУВАТИ КОМУНІСТИЧНУ СВІДОМІСТЬ

ВІДБУЛАСЯ ОБЛАСНА НАРАДА ІДЕОЛОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Як уже повідомлялося в пресі, 26 листопада в Кіровограді відбулася обласна нарада ідеологічних працівників. В її роботі взяли участь секретарі міськомів і райкомів КП України, що відають питаннями ідеологічної роботи, завідувачі відділами пропаганди і агітації, заступники голів міських та районних Рад депутатів трудящих, редактори міськрайонних і районних газет, секретарі міськомів і райкомів комсомолу, голови правління міських і районних організацій товариства «Знання», завідувачі міськими і районними відділами культури та народної освіти, кореспонденти-організатори районного радіомовлення, директори міських кінооб'єднань і районних кіномереж, директори відділень по прокату кінофільмів, керівні працівники обласних ідеологічних установ.

Відкрив нараду другий секретар обкому КП України Д. П. Максименко.

З доповіддю «Про завдання партійних організацій області по дальшому поліпшенню ідеологічної роботи у світлі рішень XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України» виступив секретар обкому КП України Д. С. Сиволап.

Головним завданням ідейно-політичного виховання трудящих, говорив доповідач, є глибоке оволодіння революційною теорією, вивчення і широка пропаганда марксизму-ленізму. Слід відзначити, що в області поліпшились якісний склад пропагандистів, їх теоретична і методична підготовка. Навчання пропагандистів ведеться за певною системою, відповідно до перспективних планів. Характерною особливістю нинішнього навчального року є те, що він проходить під знаком поглибленого вивчення комуністами та безпартійними активістами ідейної спадщини В. І. Леніна, рішень і документів XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України. Партійною освітою охоплено понад 73 тисячі чоловік, у тому числі 55 тисяч комуністів, масовими формами навчання — 119 тисяч чоловік, на 20 тисяч чоловік більше, ніж торік. Велику роботу належить здійснити партійним, радянським,

профспілковим, комсомольським організаціям, господарським керівникам області по виконанню Постанови ЦК КПРС «Про поліпшення економічної освіти трудящих». Перші кроки в цьому напрямі зроблено: економічну теорію і політику КПРС, основи економічних знань у системі партійної, комсомольської освіти і в масових формах пропаганди вивчає понад 64 тисячі чоловік. Утрое зросла цього року кількість шкіл комуністичної праці.

Головні шляхи здійснення економічного всеобучу — це поступове і значне розширення, починаючи вже з наступного року, масових форм економічної пропаганди і виробничого навчання трудящих; розширення і вдосконалення системи партійної та комсомольської освіти з метою посилення уваги до вивчення економічних питань.

Важливим програмним документом на тривалий період є Постанова ЦК КПРС «Про дальше поліпшення організації соціалістичного змагання». В нашій області є певний досвід організації змагання трудящих, роботи по розвитку творчої ініціативи і трудової активності мас, уміння використання моральних і матеріальних стимулів до праці, поширення досвіду передовиків і новаторів виробництва. Але треба ще багато працювати над тим, щоб підняти організацію змагання і керівництво ним на рівень вимог Постанови ЦК КПРС.

Доповідач наголошує на завданнях дальшого розвитку соціалістичного змагання за успішне здійснення накреслених дев'ятої п'ятирічки у зв'язку з рішеннями листопадового Пленуму ЦК КПРС і роботою третьої сесії Верховної Ради СРСР восьмого скликання. У нашій області здійснюється значна робота по патріотичному вихованню населення. Однак ми робимо ще далеко не все, щоб повністю використати величезну морально-політичну, виховну силу трудової героїки, революційних і бойових традицій нашого народу для виховання трудящих, і в першу чергу молоді.

Треба підвищувати роль виробничих колективів у вихованні трудящих, розвитку в них почуття робітничої і хліборобської честі,

гордості за свою професію, високої дисципліни й організованості, відповідальності за доручену справу. Особливу увагу слід зосереджувати на вихованні у трудящих класової ненависті до агресорів, ворогів соціалізму, на вихованні постійної готовності стати на захист соціалістичної Вітчизни.

Відзначаючи добробут працівників культурно-освітніх, мистецьких закладів і установ, кіннофілії, творчих організацій області в розв'язанні корінних питань культурного будівництва, доповідач заострив увагу на недоліках. Рівень роботи більшості закладів культури ще відстає від зрослих запитів населення від вимог життя. Пропаганда матеріалів XXIV з'їзду КПРС, глибоке роз'яснення трудящим завдань нової п'ятирічки, що не стали головним змістом діяльності багатьох будинків культури, клубів, бібліотек, вони нерідко працюють у відрыві від життя виробничих колективів.

Доповідач підкреслює важливу роботу засобів масової інформації і пропаганди — преси, радіо і телебачення — по формуванню нової людини, по мобілізації трудящих на здійснення завдань нової п'ятирічки. Разом з тим він піддає критиці ряд газет, які пропаганду рішень партійних з'їздів ведуть безсистемно й непослідовно, невміло узагальнюють факти з місцевого життя, допускають формалізм у висвітленні соціалістичного змагання.

Нині вся наша ідеологічна робота повинна бути спрямована на успішне завершення 1971 року, виконання планів і зобов'язань кожним колективом і трудівником, створення передумов для високопродуктивної праці в новому, 1972 році, дострокового виконання п'ятирічки в цілому.

В обговоренні доповіді взяли участь секретар Гайворонського райкому партії В. М. ЯХНИЦЯ, завідувач відділом пропаганди і агітації Кіровоградського міському партії М. А. КАЛІЧ, секретар Знаменського міському партії І. І. ЧАЛІЙ, перший секретар обкому ЛКСМУ М. Г. ГАЙДАМАКА, завідувач обласним відділом народної освіти Д. Ю. СТЕЛЬМУХОВ, голова бюро обласного відділення Спілки журналістів УРСР, редактор газети «Кіровоградська правда» А. П. МОСТОВИЙ, голова обласного комітету по телебаченню і радіомовленню О. В. ЦИБУЛЬЧАК та інші.

Із заключним словом на нараді виступив Д. С. Сиволап.

ЛЕНІНСЬКИМ КУРСОМ— ДО КОМУНІЗМУ

На сесії Верховної Ради СРСР

МОСКВА. (ТАРС). Депутати Ради Союзу і Ради Національностей Верховної Ради СРСР закінчили 26 листопада обговорення проекту нової п'ятирічки, плану і бюджету на 1972 рік. Вони одностайно відзначили, що розроблений у відповідності з Директивами XXIV з'їзду партії, схвалений в основному листопадним Пленумом ЦК КПРС проект п'ятирічного плану розвитку народного господарства СРСР, забезпечує значне піднесення матеріального і культурного рівня життя народу на основі високих темпів розвитку соціалістичного виробництва, підвищення його ефективності, науково-технічного прогресу і прискорення зростання продуктивності праці.

У виступах депутатів висловлювалося задоволення тим, що кожна стаття обговорюваного проекту п'ятирічного плану на 1971 — 1975 роки пройнята піклуванням про найбільш насущні інтереси радянського суспільства в цілому і кожної людини окрема.

Депутат С. С. Априяткін — перший секретар Чечено-Інгушського обкому КПРС у своєму виступі сказав: те, що радянські люди більш як чверть століття живуть і працюють в умовах миру, — найбільш переконливе свідчення правильності політики нашої партії і Радянського уряду.

Посланці народу відзначали, що останні місяці дали світові не одно яскраве свідчення мудрості, далекоглядності і зростаючої активності радянської зовнішньої політики. Переконливим доказом цього є двосторонні зустрічі керівників Комуністичної партії і Радянського уряду з лідерами різних країн, що відбулися після XXIV з'їзду КПРС. Ці зустрічі, як правило, завершувалися прийняттям конструктивних рішень, спрямованих на зміцнення миру, міжнародної безпеки, ділового співробітництва. Депутати, які виступали на сесії, високо оцінювали підсумки останнього Пленуму ЦК КПРС, прийняття Пленумом Постанови на доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва «Про міжнародну діяльність ЦК КПРС після XXIV з'їзду партії».

Перший секретар Ворошиловградського обкому КП України депутат В. В. Шевченко говорив з трибуни сесії, що для багатьох буржуазних економістів і соціологів, як і раніш, лишається загадкою наш рух вперед і та могутня сила, яка поставила Радянську державу на п'єдестал світової слави. Головне в тому, підкреслює депутат, що Комуністична партія і Радянська держава бачать своє найвище покликання в повсякденному піклуванні про людину праці, про її добробут і щастя, про світле майбутнє прийдешніх поколінь.

Про те, які широкі горизонти готочної п'ятирічки, можна судити з виступу на сесії депутата-педагога Р. М. Ядрошикової, представниці Ханти-Мансійського національного округу, що входить в Тюменську область.

На кінець п'ятирічки цей край стане найбільшим у країні постачальником нафти. Тисячі робітників, інженерів, техніків, які прибули на Північ з усіх кінців країни, несуть високу технічну й загальну культуру. Так, в умовах індустріалізації Ханти-Мансійського національного округу створюються сприятливі передумови для дальшого зростання культури північних народів. Розквіт талантів і піднесення творчого ентузіазму малих народностей тов. Ядрошикова яскраво характеризує такими словами: «Як земля, що скинула себе снігозний покрив, вражає людину яскравістю і свіжістю весняних барв, так і розкуті Жовтнем народи Півночі дивують красою і шедрістю свого духовного життя».

У виступах багатьох депутатів відзначалося, що характерною особливістю обговорюваного п'ятирічного плану є велике збільшення капітальних вкладень у сільське господарство. Міністр сільського господарства СРСР депутат В. В. Мацкевич говорив з трибуни сесії про те, що курс на інтенсифікацію сільського господарства, відображений у новому п'ятирічному плані, нерозривно зв'язаний з процесом посилення концентрації і спеціалізації виробництва, особливо в тваринництві.

Всього в дебатах на проекті п'ятирічного плану, плану на 1972 рік і бюджету виступили 40 депутатів.

...15 година. Депутати Верховної Ради СРСР зібрались у Великому Кремльському палаці на спільне засідання Ради Союзу і Ради Національностей. Тривалими оплесками зустрічають вони керівників Комуністичної партії і Радянського уряду.

Із заключним словом виступив Голова Ради Міністрів СРСР депутат О. М. Косигін.

Потім депутати роздільним голосуванням — по палатах — одностайно приймають Закон про Державний п'ятирічний план розвитку народного господарства СРСР на 1971 — 1975 роки. Приймається також Закон про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1972 рік.

Після заключного слова міністра фінансів СРСР депутат В. Ф. Гарбузова затверджується Державний бюджет СРСР на 1972 рік і приймається Закон про Державний бюджет на 1972 рік, а також Постанова про затвердження звіту про виконання Державного бюджету СРСР за 1970 рік.

По доповіді секретаря Президії Верховної Ради СРСР М. П. Георгадзе депутати приймають Закони і Постанови про затвердження Указів Президії Верховної Ради СРСР, прийнятих у період між сесіями. На цьому третя сесія Верховної Ради СРСР восьмого скликання закінчила свою роботу.

ЗЕРНА КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ІНІЦІАТИВИ

● НОТАТКИ ІЗ ЗВІТНО-ВИБОРНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

АВТОРИТЕТ філософи відносять до абстрактних понять, до таких, що не мають чітких окреслень. Авторитет вважається поняттям суб'єктивним — стверджують суспільствознавці і мають на увазі: кожен розуміє цей термін по-своєму. Авторитет — поняття конкретне — кажуть комсомольці. А пояснять так: якщо юнак чи дівчина живуть інтересами свого заводу, фабрики, інституту; якщо байдужість і споглядання не прижилися в колективі — це й означає авторитет комсомольської організації. Не випадково ж і вираз вкорінився серед комсомольських ватажків: «Авторитетна організація», який промовляють шанобливо, часом заздрю. До таких в нашому місті належить комсомольська організація Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів. Новим зростанням її авторитету позначився рік, що минає. Цей висновок був зроблений нещодавно на III звітно-виборній комсомольській конференції. Мабуть, нема таких питань

життя молоді підприємства, на яких би не зупинився у звітній доповіді комітету секретар комсомольської організації Віталій Дубницький. І перше слово, звичайно, було про головне — особиста участь молодих робітників у виконанні планів нової п'ятирічки.

Десятимісячний план випуску валової продукції на 114,2 процента і реалізації її на 106,4 процента завод виконав до 8 жовтня цього року. Понад завдання одержано прибуток на суму 286 тисяч карбованців, продуктивність праці зросла на 11,6 процента. Чимала заслуга в цьому і півтисячного загону комсомольців.

Змагання серед юнаків і дівчат на всіх ділянках виробництва стало найкращим засобом розвитку ініціативи, формування почуття колективізму. Комітет комсомолу і цехові комсомольські бюро підняли соціалістичне змагання до головного питання дня. В звітний період десять комсомольсько-молодіжних бригад стали на передз'їздівську вахту. В ті дні

молоді робітники довели середньомісячний виробіток до 155 процентів.

УСПІХ до цих колективів прийшов не одразу. Почалося з вирішення звичайних виробничих завдань, але вирішення обов'язкового, без відкладання. Про членів бригад заговорили на заводі як про людей, що завжди щось шунають, змінюють, удосконалюють і пропонують. Так, в бригаді Миколи Латушкіна, на зборах, де підтримали почин «П'ять за чотири», зайшла мова про більш раціональне використання обладнання. Хлопці і дівчата запропонували адміністрації замінити кілька верстатів на більш продуктивні, додати нове обладнання. Сьогодні цей колективний вихователь молоді працює з повною віддачею, очолюючи соціалістичне змагання серед споріднених бригад. Їх девіз: «Повторіть наші досягнення» означає не лише професійну допомогу відстаючим бригадам, а й підняття духу, моральну підтримку, яку не виміряєш економічними показниками.

Науково-технічний прогрес — одне з головних питань, над якими працює комсомольська організація. На честь XXIV з'їзду КПРС заваном комсомолу оголосив в лютому місячний раціоналізацій і винахідничества. В результаті місячника було подано дев'ять пропозицій з еконо-

мічним ефектом у 14540 карбованців. Чи не найбільший прибуток дали нововведення, авторами яких стали комсомольці: контролер ВТК Олександр Давидов, інженер ВГК Т. Сапачева, секретар комсомольської організації цеху № 29 Михайло Федусенко. За десять місяців комсомольці і молодь заводу подали 65 раціоналізацій, 32 з яких з економічним ефектом в 41,2 тисячі карбованців впроваджено у виробництво. Проте комітет саморитично визнає, що в раціоналізаторському русі в основному беруть участь комсомольці зі значним стажем роботи і мало залучаються молоді спеціалісти.

Особливістю ідеологічної роботи серед молодих робітників, відзначив у звітній доповіді секретар, в цьому році стало конкретне визначення документів і матеріалів XXIV з'їзду КПРС. Організаційна робота комітету по пропаганді рішень з'їзду має за мету і далі розвивати творчу активність юнаків і дівчат у виконанні планів п'ятирічки. Матеріали з'їзду зараз вивчаються в гуртках комсомольської політосвіти. Про зростання ідейно-політичної зрілості молодих говорять такі цифри: 470 комсомольців і молоді успішно здали в цьому році Ленінський залік, 80 кращих комсомольців нагороджені пам'ятними значками «Ленінський залік».

КОМСОМОЛЬСЬКУ ініціативу завжди підтримував комітет. Ця думка прозвучала в ба-

гатьох виступах по обговоренню звітної доповіді. Секретар комсомольської організації цеху № 2 Геннадій Іванов і бригадир комсомольсько-молодіжної бригади Люба Дяченко розповіли про хід змагання в цеху під девізом: «Змагання: гласність, порівняння, ефективність». Воно включає і шефство над школою № 7, і роботу на будівництві нового цеху, і шефство над молодими робітниками. Зараз на заводі успішно крокує почин «П'ять за чотири». Рух цей означає: виконати п'ятиденне завдання за чотири дні. Фрезерувальник цеху № 1 Анатолій Іллічов і токарь цеху № 29 Микола Барабаш у виступах зупинились на результатах почину в їх колективах.

Справжньою комсомольською будовою називають новий цех, що зводиться на заводі. За велику допомогу у цій справі директор підприємства М. Д. Караманов висловив на конференції щиру подяку комсомольцям.

В роботі звітно-виборної конференції взяв участь і виступив перший секретар міському комсомолу Ю. С. Руднєв.

Учасники конференції визначили роботу заводу комсомолу задовільною. Секретарем комсомольської організації заводу знову обрано Віталія Дубницького.

Механізатори колгоспу «Шлях Ілліча» Знаменського району зобов'язалися закінчити ремонт сільськогосподарського інвентаря до Нового року. На фото: комсомольці Леонід КОБЗАР (праворуч) і Віктор ФЛОРІНЦЕВ ремонтують сівалку. Роботу хлопці виконують швидко і з високою якістю.

Фото Б. ВІТОХІНА.

ОЦІНЮВАТИ те чи інше явище найкраще у четвертому вимірі. Час дає можливість зрозуміти, що було вірним, а що помилковим. Він, зрештою, визначає необхідність чи непотрібність проробленої роботи.

Минув рік від утворення в м. Олександрії комсомольського оперативного загону. Можна сказати, що загін витримав випробування часом і довів доцільність його утворення. Проте, говорити про стопроцентну віддачу ще рано.

Оперативний загін створено за ініціативою міському комсомолу. Організатором його став сержант міліції М. Я. Стрілецький. Він і був першим

ЗАГІН ВИХОДИТЬ У МІСТО

начальником загону. Чому був? Тому що зараз Микола Якович підвищує свою кваліфікацію у міліцейській школі.

Навколо загону потрібно було об'єднати кращих комсомольців із підприємств міста. Приймали участь лише за рекомендацією перенію комсомольської організації, затвердженою міським ЛКСМУ. Після цього їх чекав тримісячний випробувальний строк.

На урочистому вечорі, де був присутній начальник міського відділу міліції І. І. Кочубей, хлопці проголосили урочисту обіцянку.

— Я, Анатолій Сизов, вступаю в міський оперативний загін, урочисто обіцяю...

— ...Буду чесним, принциповим... — продовжує слюсар заводу ПТО Олександр Тищенко.

— ...Для мене завжди будуть при-

кладом люди з гарячим серцем і чистою совістю... — це Микола Бензенко з електромеханічного.

Протягом десяти місяців членами оперативного загону проведено більше 150 чергувань по місту, попереджено значну кількість правопорушень. Багато оперативників відзначилися на чергуванні. Так, Микола Канівець, Георгій Фросіняк і Анатолій Ольхович затримали на танцювальному майданчику двох хуліганів, що зчинили білку. Подібних прикладів можна навести багато.

Багато зроблено, щоб попередити правопорушення. Проте воли ще трапляються. Отже, одних чергувань мало. Тепер ми розуміємо, що упустили одну важливу ділянку роботи. А саме — проаналізувавши, хто такі правопорушники, виявляеш цікаву деталь: більшість з них — це молодь 18 — 20 років. Нещодавно воли навчалися у школі. Ось звідки потрібно починати роботу.

Порадившись із працівниками міліції та міському комсомолу, ми вирішили через лекторську групу виховувати у підлітків правову культуру. Зараз беремо на облік схильних до правопорушень підлітків та дітей, батьки яких не надають достатньої уваги їхньому вихованню.

У місті повинно бути спокійно. Комсомольський оперативний загін покликаний багато зробити в цьому напрямку. І, звичайно, зробити.

Нещодавно нам виділили окреме приміщення. Шоправда, воно не зовсім зручне, проте працювати можна. Днями хлопці гримірали форму оперативників і записувалися задоволеними. До штабу загону надходять заяви про прийом від комсомольців підприємств. Оперативний загін міцніє.

А. БОБКО,
слюсар шахти 2-3, начальник комсомольського оперативного штабу.
м. Олександрія.

ПИТАННЯ НА ЗВІТНО-ВИБОРНІ

ЗУСТРІТИСЬ, тим більше поговорити з Миколою Шевчуком, заступником секретаря комсомольської організації колгоспу імені Леніна Долинського району, не так вже й легко. Працює юнак шофером, возить головного зоотехніка колгоспу І. В. Повидьона. І, як сказав Іван Васильович: «Іноді працює Микола від зорі до зорі, цілий день у роз'їздах».

Але зустріч з Миколою була конче потрібною. Бо хто ж, як не він, заступник, коли відсутній секретар, розповість про комсомольські справи, про діла і помисли молоді села.

Щоб зустрітися з Миколою, довелося прийти в село Кірове раніше шостої години. Розмова була короткою.

— Серед сільських наших комсомольських організацій — найбільша в районі, налічує дев'яносто чотирьох членів ВЛКСМ, — розпочав Микола.

— Але ж у районі сказали, що їх близько ста двадцяти?!

— Можливо й так. Та коли я приймав справи, комсомольців було дев'яносто чотирьох. Хто з них кращий? Заждіть хвилинку, зараз піду до бухгалтерії, там дадут список комсомольців-передовиків.

Чому передовиків виробництва визначають бухгалтерії? За яким принципом? Можливо, вирішальним фактором є розмір зарплатної плати? Це лишилося загадкою. А Микола через кілька хвилин повернувся зі списком і прочитав:

— Наші кращі виробничники-комсомольці — агроном Микола Лиходід, бухгалтер Марія Біла, мене ось, Шевчука, записали...

Нічого конкретного Микола про роботу комсомольської організації колгоспу розповісти не зміг: ні, скільки членів налічується в ній, ні, коли були останні або ж передостанні комсомольські збори, мовляв, бо проводили збори секретар парткому колгоспу.

Свою роботу як начальника штабу «Комсомольського прожектора» Микола оцінив так:

— Нічого не робив, признаюся від чистої душі. Навіть якщо б хотів, не зміг би — обмаль часу.

Не відчувалося, що Микола абсолюте за справи молоді.

Те ж саме можна сказати і про комітет комсомолу. Втратив справжню іні-

ціативу явну позначилася на бойовому настрої активу.

Можливо, трудові успіхи хліборобів колгоспу породили у деякого заспокоєння, некритичне ставлення до досягнутого?

УКОЛГОСП імені Леніна — велике багатогалузеве господарство. Господарюють хлібороби вправно. Вже до 1 листопада виконано річні плани продажу державі м'яса, вовни, молока, врожай зернових тут теж високий.

— Серед наших комсомольців на робочих місцях пасивних немає, а ось колектив... — голова колгоспу М. В. Мирналенко називав кращих молодих трударів, говорить про недовільні внутрішні роботи. — Ком-

сомолу розглядалося питання про керівництво комітету комсомолу колгоспу імені Леніна бригадними комсомольськими організаціями. Що ж відтоді змінилося на краще? Навпаки, тільки на гірше: найбільша сільська комсомольська організація району залишилася без ватажка. Заступник секретаря Микола Шевчук повністю самоусунувся від роботи, комітет комсомолу втратив свою бойовість, тут немає жодного комсомольсько-молодіжного колективу, хоч для організації таких є всі можливості, негугляючи підбиваються підсумки соціалістичного змагання серед молодих механізаторів, тваринників.

МЕНІ довелося розмовляти з багатьма комсомольцями колгоспу. Більшість з них вважає, що в становищі,

БЕЗ ВАТАЖКА

- ПЕРЕДОВИКІВ ВИЗНАЧАЮТЬ У БУХГАЛТЕРІЇ
- НА РОБОЧИХ МІСЦЯХ ПАСИВНИХ НЕМАЄ,
- А КОЛЕКТИВ — ПАСИВНИЙ.
- НАВІДАТИСЯ — ЩЕ НЕ ЗНАЧИТЬ ДОПОМОГТИ.

сомольська організація — одна з найбільших в районі. Їй би й більше уваги. Ось чого бракувало, хоч члени районного комітету і навідувалися в село. Працювала секретарем у нас В. Кишова. Направило її правління колгоспу на навчання, і комсомольська організація лишилася без секретаря. Тут би райкомівцям послити контролю з роботою комітету комсомолу, налагодити тісніше зв'язок з партійною організацією...

А тепер послухаємо першого секретаря райкому комсомолу Тамару Словенко:

— Цій комсомольській організації ми приділяємо найбільше уваги, найчастіше туди їздимо. Я особисто була цього року п'ять — шість разів, їздив заворг Гнибіденко, колишній другий секретар Скоринін. Певну роботу ми проводимо, але все зроблене нами не продовжується, і наші зусилля пропадають безслідно. Продовжувати нашу роботу нікому.

Так. Жодні відвідини товаришів з райкому не давали позитивних наслідків. Звичайно, не тому, що нікому продовжувати діло. Тому, що райкомівці не вникали в суть роботи комітету, не допомагали комітетикам часно помітити і виправити свої помилки.

Цього року на одному з засідань бюро райкому ком-

сомолу розглядалося питання про керівництво комітету комсомолу колгоспу імені Леніна бригадними комсомольськими організаціями.

Що ж відтоді змінилося на краще? Навпаки, тільки на гірше: найбільша сільська комсомольська організація району залишилася без ватажка. Заступник секретаря Микола Шевчук повністю самоусунувся від роботи, комітет комсомолу втратив свою бойовість, тут немає жодного комсомольсько-молодіжного колективу, хоч для організації таких є всі можливості, негугляючи підбиваються підсумки соціалістичного змагання серед молодих механізаторів, тваринників.

МЕНІ довелося розмовляти з багатьма комсомольцями колгоспу. Більшість з них вважає, що в становищі,

яке склалося, є велика вина і самих комсомольців.

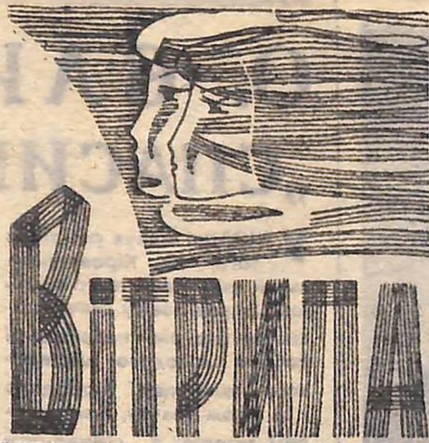
Днями відбулися звітно-виборні комсомольські збори у всіх відділах, — ділитися свіжими враженнями секретар комсомольської організації першого відділу Віра Сірик. — Прокинули вони активу, було багато виступаючих. Комсомольці критично оцінили роботу комітету комсомолу, говорили про свою бездіяльність. Та молоді треба доводити, створити комсомольсько-молодіжний колектив, переглянути соціалістичні зобов'язання. То й працюватимуть молоді виробничники краще, зміниться життя комсомольської організації. А ще нам треба хороше ватажка, який би нас повів. Комсомольська робота загубана, низька трудова дисципліна. Мабуть, про це буде гостра розмова на загальних звітних — виборних зборах.

Так, незабаром усі комсомольці колгоспу імені Леніна зберуться разом на звітно-виборні збори. Думається, що на них не буде пасивних. Новообраному секретарю доведеться нелегко, але якщо він зіпреється на актив, якщо буде допомогти райкому комсомолу, — в зробіти це треба неодмінно, — про це комсомольську організацію можна будувати багато доброго.

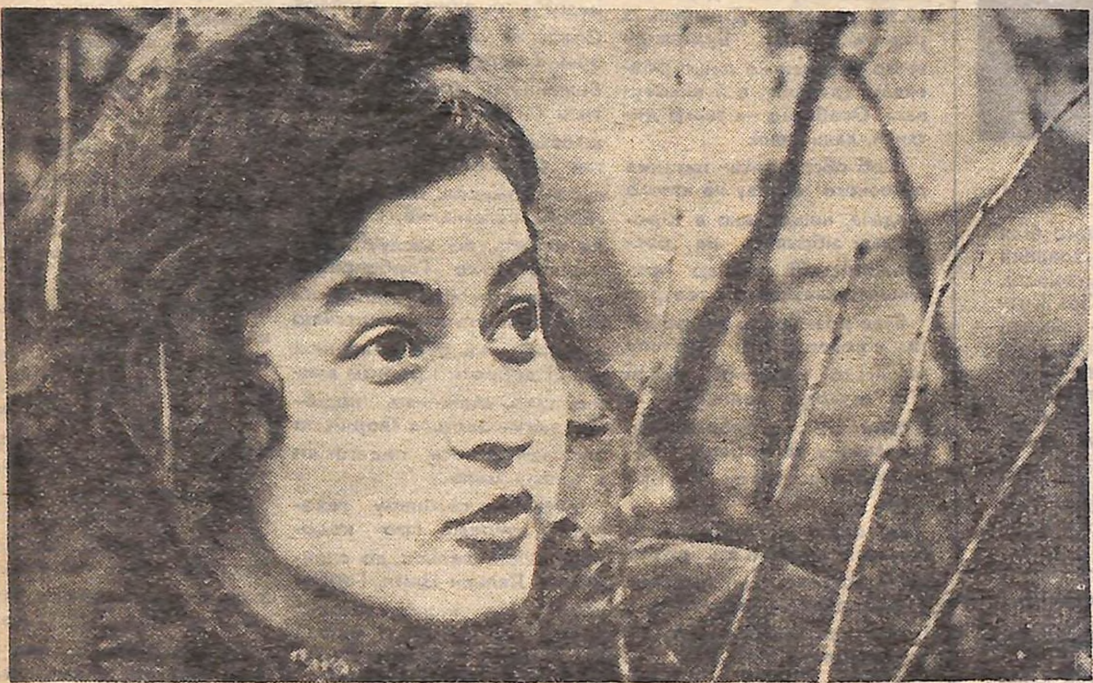
Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара».

Колгосп імені Леніна Долинського району.

Сьогоднішні «Вітрила» повністю в розпорядженні майбутніх випускників. Ім, певне, як нікому іншому, відчутний швидкий плін часу. Ще десь півроку, а потім... Потім частенько згадуватиметься рідна школа, вчителі, шкільні друзі. І тому вже зараз вони бажають розповісти про свою школу, про свій клас, про все цікаве, хороше, що вони залишать на згадку школі. Отже, слово десятикласникам.

СТОРИНКА ДЛЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.
ВІПУСК № 7

Посади своє дерево.

СВЯТО ПОВНОЛІТТЯ

Нещодавно старшокласники Малописківської СШ № 4 провели цікавий вечір відпочинку. Святково вбрзався актовий зал: на стінах, підлозі — жовті осінні листочки з дерев. Випаровує на столиках гаряча кáva. Заклопотані господарі ще раз дивляться на оформлення залу.

Ні, здається врахували все. Гості? Он вони сидять за столиками — передовики виробництва, сільського господарства, вчителі школи. Отже, свято повноліття можна починати.

— Друже! Ти — десятикласник. Тобі—шістнадцять. Незабаром перед тобою відкриється широка самостійна дорога. Але, де б ти не був, не забувай друзів. Хай роки навчання з школі бу-

дуть для тебе найдорожчими.

І символом великої і міцної, мов кремінь, дружби, хай буде для вас оця маленька незабудка.

Після схвильованого виступу комсомолки Валентини Підкопасової «винуватцям торжества» вручають книги з добрими побажаннями.

І здається, в залі стало якось просторіше і світліше. На замоалення 16-річних їх товариші читають вірші, гуморески, співають пісень. Великий інтерес викликало і проведення літературної вікторини.

На все життя запам'ятається цей шкільний вечір. Коли нам сповнилося шістнадцять...

Людмила ТАРАН,
учениця 10 «Б» класу.
Малописківський район

ЦЕ НАШ останній рік в школі. Все тут знайомо з дитинства: і вчителі, і класні кімнати, і навчальні кабінети. Кожен куточок, кожне дерево, яких ми посадили не ма-

ло. І є в нас, десятикласників, традиція. Залишати про себе хорошу пам'ять. Про наш десятиклас буди що згадати: найкращі по успішності, в класі всі комсомольці. Без нас жодних заходів не проводиться в школі.

А в осінні дні, після закінчення уроків, ми не розходимося. Йдемо на «свою» алейку. Це зви-

ЗУСТРІЧ НА АЛЕЇ

чайна цементована доріжка, по боках якої посаджено дерева. Цементуємо доріжку ми самі. І дерева теж посадили. По цій алейці ходитимуть інші учні, коли

ми десь розлетимося по світу...

Працюємо щодня і під час роботи мріємо про

своє майбутнє, про майбутнє своєї школи, про квітти, які ми посадимо навесні біля школи. Разом з нами працюють і директор І. Ю. Коваль, наш класний керівник Г. О. Форостяна, викла-

дач фізкультури І. Ф. Чорновол — працюють і разом з нами мріють.

Алейки, квітти, підшефна робота з молодшими учнями — все це залишиться в пам'ять школі від її випускників, а нам — пам'ять про наше цікаве шкільне життя.

Така вже шкільна традиція.

О. КИЛИНИЧ,
с. Свірилово

Голованівського району.

ПРОЕКТИ

І

ДИПЛОМИ

В Андрія Григоровича Ткаченка, керівника гуртка технічного конструювання і моделювання Кіровоградської середньої школи № 14, є добрі помічники. Звичайно, Сергію Симоненку чи його тезці Сергію Слюсаренку ще далеко до тої вправності в руках, майстерності, які визначають високу кваліфікацію вчителя.

Спочатку починали з моделей верстатів, виготовлення різноманітних макетів, приладів, обладнання кабінетів. Поступово розширювалася і збагачувалася шкільна майстерня. І ось — результат. Дробарка кукурудзяних качанів — справжній агрегат, який допомагає в обробці куку-

рудзи, її продуктивність — 750 кілограмів зерна на годину. Прийшло задоволення від власної праці. А потім радість і гордість, коли одержали звітку, що на республіканській виставці досягнень народного господарства в Києві машина відзначена заохочувальним призом.

Праця приносить задоволення і радість від результату, досягнутого власними руками. І тому не затихає шум верстатів у шкільній майстерні. Реалізуються нові проекти.

М. СЕМЕНЮК.

и. Кіровоград.

ТВІР НА ТЕМУ...

ХТО ПРАВИЙ?

Коли в клас заходить вчитель фізики Володимир Леонідович і розкладає на столі різноманітні прилади, амперметри, металеві провідники, по класу проходить шумок: на уроці щось буде новеньке і цікаве. А коли позаду лишилися напружені хвилини опитування і починалося якраз цікаве, тут у свої права вступає Віта М. По фізиці він найкращий учень в школі, все йому вдається легко, і задачки вирішує раніше від усіх, і Володимир Леонідович завжди звертається до нього, коли хтось щось не знає. Вікторі тоді трохи

зверху посмікається і знехотя відповідає. Але відповідає завжди правильно. Ми навіть дивуємося: звідки це він вичитає? Нам же цього не давали...

По фізиці у нього одні «п'ятірки», а от інші предмети він уперто не визнає. Так і заявляє: «А навіщо мені різні віршики, квіточки... Хай це п'ятікласники вчать. А я твердо вирішив присвятити себе фізиці. І тут різні сентиментальності не потрібні. Навіщо на них даремно час витрачати!»

«Цікаво, а як же ти поступатимеш в інститут, якщо з літератури в тебе

«трійка»? — доводять йому дітвара. — Хто ж за тебе твір писатиме?...

Але Віктору нічого не доведеться. Він чомусь твердо переконаний, що фізика — головне знати фізику, ну і там математику... А все інше — зайве переобтяження власної голови і даремна витрата часу. Краще — у футбол з хлопцями пограти.

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Як думаєш, десятикласнику? Може й справді правий Віктор! Фізику — потрібна лише фізика, письменнику — лише література, історичу — історія, шоферу — знати, як працює автомобіль і правила вуличного руху, а будівельнику — з чого виготовляється розчин чи цегла!...

У нашому клубі з'явилася нова рубрика «Твір на тему...». Тему сьогоднішнього домашнього завдання підказав нам Валерій С. Давайте поговоримо, посперечаємося, що дала нам школа і що ми взяли від неї. Хто тут правий: «фізик» Віктор М. чи Валерій С.!

ЧЕКАЄМО ВАШИХ ТВОРІВ НА ЦЮ ТЕМУ. КРАЩІ БУДУТЬ ВМІЩЕНІ У ВІПУСКУ КЛУБУ.

Так і продовжується. Він може дозволити собі навіть пропускати уроки літератури, історії, а якщо й присутній на них, то весь час одержує зауваження від вчителя. Є в нього друзі, які згодні з ним.

А я думаю, що вони не праві.

Валерій С.,

учень 9-го класу.

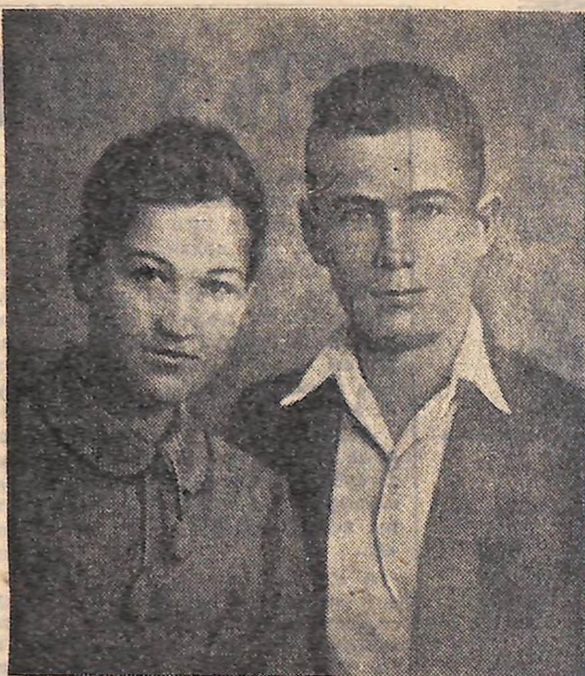
ПРОБА ПЕРА

ПРЕВРАЩЕНИЕ

Я ромашки в венки не сплетала, Василькову синь не рвала. И, возможно, поэтому стали Называть все «малышкой» меня... И нередко случалось за братом я, Кулачки сжав, бросалась «а бой...» ... Становились прорехи заплатами, А сама я гордилась собой... Я гордилась губами опухшими, И гордилась ногами в царапинах, Но ногами, в подушку уткнувшись, Я совсем по-девичьи плакала. Незаметно, тропкою искоженной, Любимым всадником детства умчалось, И Ромашкой девчонкой пригожею, Меня как-то однажды назвали... И теперь не бегу я вприпрыжку На малышек так гордо смотрю, Лишь во сне озорным малышкой Снова детство свое повторяю.

Галина КОНОНЕНКО,
учениця 10 класу Седнівської середньої школи Устинівського району.

Минуло 30 років від дня героїчного подвигу безсмертної дочки радянського народу Зої Космодем'янської.

В ці дні юність віддає шану безсмертній «Тані». Тридцять років тому вона гордо кипіла в очі фашистським катам: «Всіх не перевишає!» Вихована Комуністичною партією, Ленінським комсомолом Зоя Космодем'янська до кінця свого життя була відданою патріоткою свого народу.

Учениця 10 класу 201-ї московської школи Зоя в жовтні 1941 року йде добровільцем на фронт, у партизанський загін, що мав діяти в тилу ворога. Юна розвідниця відзначалася особливою безстрашністю, хоробрістю і кмітливістю. Під час боєвого завдання її було схоплено. Подвиг Зої —

це ще одна героїчна сторінка літопису Великої Вітчизняної війни.

В ці дні на Мінському шосе біля села Петришево, де побудований пам'ятник безстрашній комсомолці, багатолюдно. Ідуть люди до Зої. Сотні піонерських дружин, що носять ім'я Космодем'янської, салютують Зоїному безсмертю. Її подвиг — народжений заради сьогоднішньої мирної праці і щастя. І тому на віки залишається в серці людському живий образ Зої, — радянської комсомолки.

На фото: ЗОЯ КОСМОДЕМ'ЯНСКА з своїм братом ОЛЕКСАНДРОМ.

ДУМКИ, ВІДГУКИ, РЕЦЕНЗІЇ

У ЖИТТЕПИСІ Г. Тютюнника, письменника-лауреата, є сторінка, пов'язана з нашим краєм: «...партизанське життя Григорія Михайловича Тютюнника розпочалося у Чортківському районі Чигиринської області (район Чигирин, Знам'янка), бо в регулярну частину Радянської Армії він вступив в селі Ізанивці, теперішнього Знам'янського району, Кіровоградської області. На Кіровоградщині Тютюнника й було поранено 29 грудня 1943 року: найважніше — в бою за Кіровоград, — і

Дороша і Оксена Гамалії («Вир»: від перших «ро-тесно-спієтичних оцінок невеличкої постаті конту-иненого на фінській Доро-ша поступово переходить Гамалії до визначення ве-ликої життєвої активності цього шуплого вчора-нього політрука, до якого вже нездогдо після при-буття в село «горнуть» люди».

Кваліфікуючи «Вир», як «роман х а р а к т е р і в», І. Семенчук детально про-слідковує життя історії Дороша, Йоньки Вихора, Тимша, Орисі, Гната Реви,

денотрі, що були вдова, низько кланялися йому з-за тіні, а жінки ни-жко витирали слюзи, мерли серцем...», — до-слідник точно визначає цей багатосполучний о-вий речитатив, як ритм героїчної думи (додамо, відомий танок і з літе-ратурного джерела — класичних «Вершини» Ю. Яновського).

Як і в попередніх своїх книгах про майстерність радянських прозаїків, І. Семенчук виявив свою силу найперше в текст-уальному аналізі. Проте місяцями аналіз пере-ходить у коментар, до того ж — малозначимий. Не підірпуюваний синтетич-ними судженнями, такий — аж надто детальний — аналіз стає втомлюючим, рихлить живу тканину аналізованих творів. По-треба вагомих узагаль-нень відчуватися в ре-цензований праці тим го-стріше, що такі вже зро-блено в свій час у дисер-тації з аналогічною те-мою: Г. І. Мудрин, «Май-стерність Г. Тютюнника-романіста» (Львів, 1966). Прикро, що літературо-знавець не звернувся до інших публікацій цього автора, крім передмови до роману «Буг шумить».

Наявність конкретних узагальнень дозволила б спіставити мистецтво автора «Вир» з рисами методу та стилю інших прозаїків. Ті побіжні ви-значення на Толстого, Шо-хова, зроблені Г. Тютюн-ником і процитовані в книзі, не задовольняють вимоги М. Горького: «Ме-тод дослідження повинен бути порівняльним...». Без спіставлень особистості індивідуального по-черку, своєрідного мис-лення письменника не-вловимі.

Висловлюючи з найра-шми намірами ці заува-ження, з певністю скаже-мо, що книга І. Семенчу-ка знайде свого читача серед студентів, учителів, шкільної молоді і, разом з двоєтним зібранням творів Г. Тютюнника, ви-даних минулого року, послужить для відправу точку для дальших дос-ліджень творчості пис-ьменника, чия мистецтво навчача бачити й розумі-ти людину і світ.

М. КОДАК.

м. Кіровоград.

О. ЄЛИСЄВ: „СПАСИБЫ ЗА РАДИСТЬ!“

У ЖОВТНІ минув рік після того, як Кіровоградський ляльковий театр вперше відкрив завісу своєї сцени. Це був рік напруженої роботи молодого мистецького колективу. Молодою і за віком театру, і за складом акторів: з сімнадцяти чотирнадцять — комсомольці.

За рік роботи поставлено 7 спектаклів, які дивились 13.300 дітей. Дивились з радістю. Але будь-який театр повинен не лише розвивати глядачів, а й виховувати. Особливо — театр дитячий, ляльковий.

Щоб обговорити питання духовного впливу на юного глядача, нещодавно в Кіровограді зібрались на республіканський семінар працівники лялькових театрів.

Було розглянуто дві роботи кіровоградців: виставу російської народної казки «По щучому велінню» та п'єсу-казку «Горбоконик», поставлену за мотивами однойменного твору П. Ершова.

До цього «Горбоконик» ставився лише п'ять разів: двічі Московським театром ляльок, двічі — Харківським і один раз Львівським театром ляльок.

Якби постановка вдалась, на новий театр чекав би триумф. На жаль...

«Горбоконик» триває 1 годину 10 хвилин — час, цілком достатній для ляльково-го спектаклю. Але наприкінці діти неуважні, шумлять. Стомились. Десь за-тягнуті окремі сцени, десь нецікаві ляльки, десь бліда гра актора. Мабуть, не вар-

то розглядати кожну по-милку режисера, художника та акторів. Про них деталь-но говорили на семінарі.

Але хочеться звернути ува-гу на один важливий недолік спектаклю. Є в ньому така сцена: Цар, позавдривши Іва-ну, що той вийшов з кипля-чого казана помолоділим, кидається туди й собі. За ним летить найближча до нього особа — Спальник. В казці є подібний випадок. Спальник лізе в котел раз-ом з царем, за власним бажанням, щоб омолоди-тись і собі. А тут його штовхає Горбоконик. Це, так би мовити, режисер-ський домисел. Спальник — герой негативний, і катюзі, як кажуть, по заслузі, але навіщо було Горбоконіку здійснювати «акт відплати»? Протягом усього спектаклю зоряний кінь був втіленням самої доброти і раптом ви-нив таке. Можливо, подіб-ний задум зветься творчістю але, погодьтесь, педагогіки в цьому мало.

Учасники семінару гово-рили, зокрема про недо-вершеність ляльок до спек-таклю. Ляльки Царя, Горбо-коника та інших дійових осіб — це ще не ті герої, які хотілося б бачити в каз-ці. В них мало виразності.

Чи сподобається спектакль дітям, чи прийдуть вони на нього ще — все це у знач-ній мірі залежить від ху-дожника. І тому успіх дру-гої вистави театру — росій-ської народної казки «По щучому велінню» — частко-во пояснюється досконаліс-тю роботи В. М. Остапенка.

Тут ляльки з яскраво вира-женими характерами, тут чудові дотепно придумані декорації.

До речі, копії ляльок Ца-ря та Оповідника, які грали в цій виставі, незабаром бу-дуть відправлені до двох лялькових музеїв: при Мос-ковському та Харківському театрах ляльок. Це велика честь для нашого театру.

Успіх «По щучому велін-ню» (режисер Б. Я. Лань) — закономірний. Адже від прем'єри «Горбоконика» до цієї вистави пройшло майже три місяці. А для ляльково-го театру то термін чимал-ий. Не треба забувати, що за один рік поставлено сім спектаклів. Колектив росте, набирається досвіду. Вже двічі виїжджали на гастро-лі — в Херсонську та Дні-пропетровську області. В книзі відгуків — десятки записів, серед них — найдо-рожчий: «Бажаю найбіль-ших успіхів у вашій благо-родній роботі — давати радість дітям. Герой Радян-ського Союзу льотчик-кос-монавт О. Єлисеєв».

Але ж важкий, дalebі, той зріст! Бо труп театральна е, а от висловлюючись термі-нами спеціалістів, театраль-ного стаціонару немає. Ро-бота над виставами, виго-товлення реквізиту здій-снюється у трьох комірчи-нах, розташованих в парку імені Павла Морозова. Звати їх театром — надто гучно. 820 вистав, зіграних за один рік без стаціонару — це майже подвиг.

В. ШАРИКОВ,

юнкор.

м. Кіровоград.

МИСТЕЦТВО РОЗУМІТИ ЛЮДИНУ

взято в полон». Цей та інші фанти з життя ав-тора «Вир» нагадусь чи-тачеві І. Семенчуку у кни-зі «Григорій Тютюнник» (К., «Дніпро», 1971), щоб показати, звідки юнак-полтавець, який навча-вся разом з О. Гончаром, Д. Білоусом, П. Гаврило-вим, набрався творчої снаги, куди розпростер-лися, чим живилися «ю-риння могутнього дуба», говорючи за назвою біо-графічного розділу моно-графії.

Основний інтерес для дослідника майстерності письменника (а саме та-ке завдання цієї праці, на що вказано і в підзаго-ловку) становить пробле-ма мистецького ліплення характерів у великій про-зі Г. Тютюнника. Цьому присвячено розділи «Портрет і характер», «Люди-на і природа».

Переважає аналітичний спосіб літературознавчо-го розшуку — «за пись-менником» — спрямова-ний у праці І. Семенчука на те, щоб проникнути в найдрібніші деталі змі-сту. Дослідник аналізує життєві прояви людини, вловлює зафіксовані в письменником зміни у сприйманні однієї особи іншою. Такі, наприклад, сторінки аналізу взаємин

Інокентія та Оксена Га-маліїв...

У «Вирі» Г. Тютюнник осягнув мету в творенні характерів: освітлені думкою письменника, во-ни становлять послідовні лінії поведінки, відго-ворюючи певні закономір-ності людського буття. Письменник розуміє: ха-рактер, взятий в сумі життєвих подробиць, але позбавлений закономір-ної еволюції, не може претендувати на естетич-ну цінність. Тютюнників метод образотворення, як на це вказують вислов-лювання самого письмен-ника, а також О. Тютюн-ник, О. Лапи, наведені на 58—63 сторінках моно-графії (на жаль, дещо хаотично і з маловираз-ним узагальненням), ґрунтуються на принципі саморозвитку характеру. Тому пізнання людини в його прозі — це перед-усім пізнання сил, які керують нею; провідними в становленні й розвитку особистості радянський письменник вважає фак-тори соціальні.

Аналізуючи майстер-ність письменника, І. Се-менчук робить ряд спо-стережень над його сти-лем. Цитуючи: «І ловели Гамалію селом, і весь люд пішов за ним селом. А

ЗВЕДЕННЯ ПРО ПЕРЕДПЛАТУ НА ГАЗЕТУ «МОЛОДИЙ КОМУНАР» НА 1972 РІК

Місто, район	Зобов'язався	Передплатив	Новоархангельський	2300	1912
Вільшанський	1000	1103	Новгородківський	2100	1655
Петрівський	1100	1009	Новоукраїнський	1500	1053
Компаніївський	1400	1300	Долінський	2700	2177
Знам'янський	3400	3285	Устинівський	2000	1475
Онуфріївський	1300	1159	Олександрівський	1300	765
Новомиргородський	2500	2336	Гайворонський	2100	1542
Ульяновський	1500	1295	Голованівський	2200	1562
Кіровоградський	1500	1282	Світловодський	2000	1430
Олександрівський	2700	2464	м. Олександрія	3500	2351
Маловісиківський	2400	2153	м. Кіровоград	6000	4454
Добровеличківський	2500	2242	Всього	16000	13137
				65000	53141

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СЕРЕДА, 1 ГРУДНЯ. ПЕР-ША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізії. (К). 11.10 — Ху-дожний фільм «В степах України». (К). 16.50 — За-накресленнями ХХІХ з'їзду КПРС. «Для блага народу». (К). 17.05 — Світ соціалі-зму. (М). 17.40 — Телевізії. (К). 18.00 — Мультифільм «Алі-Баба і 40 розбійни-ків». (К). 18.30 — «Закон і ми». (К). 19.00 — Новини кіноекрана. (К). 20.20 — Народні таланти. (Львів). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Вся королівська рать». (2 серія). 22.40 —

Співає солістка Одеського театру опери та балету, заслужена артистка УРСР Таїсія Мороз. (Одеса). 23.10 — «Старт». (К). 23.50 — Телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.35 «Парад сурмаків». (Лонін-град). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Для школярів. «О. Некрасов». (До 150-річ-чя дня народження). (М). 18.40 — «Наука сьогодні». (М). 19.15 — «Бесіди про літературу». (М). 20.30 — «На добраніч, діти!». (К).

ЧЕТВЕР, 2 ГРУДНЯ. ПЕР-ША ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для дітей. Сто тисяч «чому?». (Донецьк). 10.45 — Кольо-рове телебачення. Фільм-балет «Доктор Айболіт». (М). 11.50 — Телевізії. (К). 17.25 — «Працює з величез-ним». (Одеса). 17.40 — Теле-візії. (К). 18.00 — Для школярів. «Маленька фі-лармонія». (К). 18.30 — Ле-нівський університет міль-йонів. (К). 19.00 — Чемпіо-нат СРСР з баскетболу «Будівельники». (К) — «Ди-намо». (М). 20.25 — Укра-їнське кольорове телеба-чення. «Актуальні питання сучасності». (Передзвоню дру-га). (К). 20.45 — «Екран на-укового кіно». (К). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Художній фільм «Всі королівські рать». (3 се-рія). (М). 22.45 — Кольоро-ве телебачення. Фільм-ба-лет «Пустотливі частини-ни». (М). 23.05 — Телевіс-ті. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.05 — Новини. (М). 17.15 — «Об'єкти». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольо-рове телебачення. Мульти-фільм «Баранкін, будь лю-диною». (М). 18.30 — Наша афіша. 18.35 — Фільм-ба-лет «Легенда про похання». (К). 19.20 — Художній те-лефільм «Зелене чудови-сько». (5 серія). (К). 20.30 — «На добраніч, діти!». (К).

ПОГОДА

Сьогодні по-територію обла-сті м. Кірово-града перебо-вляє хмарна погода, слабкі опади, по місті можливі слабкі опади, рапсом

Вітер південно-східний, силь-ний. Температу-ра повітря на початку періоду вище 1—6 гра-дусів морозу, вдень близько 0, в кінці періоду вище близько 0, вдень 0—5 гра-дусів тепла.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград, 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

БК 03503, Індекс 61197,

«МОЛОДОП КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Галіки, 2.

Зам. № 7501, Тираж 54 500.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.